

Pers en Voorlichting

Hof van Justitie van de Europese Unie

PERSCOMMUNIQUÉ nr. 102/20

Luxemburg, 10 september 2020

Conclusie van de advocaat-generaal in zaak C-62/19
Star Taxi App SRL/Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul București
prin Primar General et Consiliul General al Municipiului București

Volgens advocaat-generaal Szpunar vormt een dienst die erin bestaat klanten en taxichauffeurs via een elektronische applicatie rechtstreeks met elkaar in contact te brengen, een dienst van de informatiemaatschappij

Dat is het geval wanneer deze dienst niet onlosmakelijk verbonden is met de dienst van vervoer per taxi en daar dus geen integrerend deel van uitmaakt.

S.C. Star Taxi App SRL, een vennootschap die is gevestigd in Boekarest (Roemenië), beheert een gelijknamige smartphoneapp waarmee gebruikers van taxidiensten rechtstreeks in contact worden gebracht met taxichauffeurs. In deze app kan een zoekopdracht worden uitgevoerd, waarna een lijst wordt weergegeven van beschikbare taxichauffeurs die de rit kunnen verzorgen. Het staat de klant vervolgens vrij om een bepaalde chauffeur te kiezen. Star Taxi App geeft de reserveringen niet door aan de taxichauffeurs en stelt de ritprijs niet vast. Ritten worden aan het einde rechtstreeks aan de chauffeur betaald.

Op 19 december 2017 heeft de gemeenteraad van Boekarest besluit nr. 626/2017 vastgesteld, waarbij de vergunningsplicht voor de dispatchingactiviteit is uitgebreid tot exploitanten van softwareapplicaties zoals Star Taxi App. Star Taxi App heeft een geldboete van 4 500 RON (ongeveer 929 EUR) opgelegd gekregen wegens het overtreden van deze regeling.

Aangezien Star Taxi App van mening is dat haar activiteit een dienst van de informatiemaatschappij is waarvoor overeenkomstig de richtlijn inzake de elektronische handel¹, geen voorafgaande vergunning vereist is, heeft zij bij de Tribunal București (rechter in eerste aanleg Boekarest, Roemenië) een verzoek tot nietigverklaring van besluit nr. 626/2017 ingediend.

In deze context vraagt de Tribunal București het Hof van Justitie of een dienst die erin bestaat klanten en taxichauffeurs met een elektronische applicatie rechtstreeks met elkaar in contact te brengen, een „dienst van de informatiemaatschappij” is. Zo ja verzoekt deze rechter het Hof te onderzoeken of besluit nr. 626/2017 geldig is in het licht van een aantal Unierechtelijke bepalingen.²

In zijn conclusie van vandaag wijst advocaat-generaal Maciej Szpunar er allereerst op dat de door Star Taxi App aangeboden dienst beantwoordt aan de definitie van dienst van de informatiemaatschappij in de zin van de richtlijn inzake de elektronische handel, aangezien deze dienst wordt verricht tegen vergoeding, langs elektronische weg, op afstand en op individueel verzoek van een afnemer van diensten.

De advocaat-generaal herinnert er echter aan dat een dienst volgens de rechtspraak³ van het Hof in bepaalde omstandigheden kan worden geacht niet onder het begrip „dienst van de informatiemaatschappij” te vallen, ook al heeft die dienst de kenmerken die in de definitie ervan zijn vervat. Dat is met name het geval wanneer de langs elektronische weg verrichte dienst

¹ Richtlijn 2000/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2000 betreffende bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij, met name de elektronische handel, in de interne markt („richtlijn inzake de elektronische handel”) (PB 2000, L 178, blz. 1).

² Artikelen 3 en 4 van richtlijn 2000/31, artikelen 9, 10 en 16 van richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt (PB 2006, L 376, blz. 36), en artikel 56 VWEU.

³ Arrest van 20 december 2017, Asociación Profesional Elite Taxi (C-434/15, punt 35, zie ook PC 136/17).

onlosmakelijk verbonden is met een andere dienst die de hoofddienst vormt en die niet langs elektronische weg wordt verricht, zoals een vervoerdienst. Deze onlosmakelijke band wordt volgens het Hof gekenmerkt door het feit dat de verlener van de langs elektronische weg verrichte dienst zeggenschap heeft over de essentiële aspecten van de andere dienst, met inbegrip van de selectie van de verlener van deze andere dienst.

De advocaat-generaal bekijkt de situatie van Star Taxi App nader en stelt vast dat deze de taxichauffeurs niet hoeft aan te werven en evenmin controle of beslissende invloed uitoefent op de voorwaarden voor het verlenen van de vervoerdiensten door de taxichauffeurs. In tegenstelling tot andere, soortgelijke diensten, zoals die welke worden aangeboden door Uber, borduurt de door Star Taxi App verrichte dienst voort op een reeds bestaande en georganiseerde taxivervoerdienst. De rol van Star Taxi App is beperkt tot die van een externe aanbieder van een nevendienst, die voor de doeltreffendheid van de hoofddienst, namelijk vervoer, wel nuttig maar niet essentieel is.

Vervolgens analyseert de advocaat-generaal besluit nr. 626/2017 in het licht van het Unierecht.

De richtlijn inzake de elektronische handel bepaalt dat de lidstaten het starten en het uitoefenen van een activiteit van dienstverlener op het gebied van de informatiemaatschappij niet afhankelijk mogen stellen van een voorafgaande vergunning of enig ander vereiste met gelijke werking. De advocaat-generaal wijst er evenwel op dat dit verbod niet ziet op vergunningstelsels die, zoals in deze zaak, niet specifiek en uitsluitend betrekking hebben op de diensten van de informatiemaatschappij.

Voorwaarde is wel dat de diensten die onder het bestaande vergunningstelsel vallen en die niet langs elektronische weg worden verricht, en de diensten van de informatiemaatschappij waartoe dit stelsel wordt uitgebreid, daadwerkelijk economisch gelijkwaardig zijn.

De dienstenrichtlijn 2006/123⁴ staat de lidstaten onder bepaalde voorwaarden toe om de toegang tot een dienstenactiviteit te onderwerpen aan een dergelijk stelsel. Deze voorwaarden zijn de volgende: het stelsel heeft geen discriminerende werking, het is gerechtvaardigd om een dwingende reden van algemeen belang en hetzelfde doel kan niet door minder beperkende maatregelen worden bereikt. De advocaat-generaal is in dat verband van mening dat het de verwijzende rechter is die zal moeten nagaan of er dwingende redenen van algemeen belang zijn die het vergunningstelsel voor taxi-„dispatching“-diensten rechtvaardigen.

Hij geeft als vingerwijzing mee dat een vergunningstelsel niet gebaseerd is op criteria die gerechtvaardigd zijn door een dwingende reden van algemeen belang wanneer voor de afgifte van een vergunning eisen gelden die technologisch ongeschikt zijn voor de door de aanvrager beoogde dienst.

De advocaat-generaal concludeert hieruit om te beginnen dat **een dienst die erin bestaat klanten en taxichauffeurs via een elektronische applicatie rechtstreeks met elkaar in contact te brengen, een dienst van de informatiemaatschappij vormt wanneer deze dienst niet onlosmakelijk verbonden is met de dienst van vervoer per taxi en daar dus geen integrerend deel van uitmaakt.**

Hij komt vervolgens tot de slotsom dat **de richtlijn inzake de elektronische handel zich niet ertegen verzet dat op een verrichter van diensten van de informatiemaatschappij een vergunningstelsel wordt toegepast dat geldt voor verrichters van economisch gelijkwaardige diensten die geen diensten van de informatiemaatschappij zijn.**

Ten slotte geeft hij aan dat **de dienstenrichtlijn 2006/123 in de weg staat aan de toepassing van een dergelijk vergunningstelsel, tenzij dit voldoet aan de in deze richtlijn daarvoor vastgestelde criteria, hetgeen de verwijzende rechter dient na te gaan.**

⁴ Artikelen 9 en 10 van richtlijn 2006/123.

NOTA BENE: De conclusie van de advocaat-generaal bindt het Hof van Justitie niet. De advocaten-generaal hebben tot taak, in volledige onafhankelijkheid het Hof een juridische oplossing te bieden voor het concrete geschil. De rechters van het Hof beginnen vandaag met de beraadslagingen over het arrest, dat op een latere datum zal worden gewezen.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) wordt gepubliceerd op de website CURIA op de dag waarop de conclusie wordt genomen.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170